

3 НЕДАВНОГО МИНУЛОГО.

(Україна і політика антанті.)

Питання це належить вже до історії, і ми порушуємо його зараз на основі історичних документів та записок тих людей, які безпосередньо займалися політикою в Парижі, як представники дрібнобуржуазного — контрреволюційного українського уряду. Думаємо, що порушуємо це питання на часі, бо живучи далеко за океаном, ми могли тільки з рідких і неясних телеграм довідуватися про деякі події, про які впродовж мало хто знав і на Україні, бо це, так звана “тайна політика”.

Член буржуазної української партії “соціалістів” — федералістів, київський адвокат жидівської національності тодішній тов. міністра закордонних справ У.Н.Р. Арнольд Марголін, що в 1919 році був висланий Директорією У.Н.Р. (Винниченка і Петлюри) до Французії в Одесу, а потім Париж та Лондон, недавно видав обширні свої спогади з того часу, які й висвітлюють більшу частку низької — колониальної політики української націоналістичної політичної організації антанті. Ми й користуємося цією книжкою, яка наглядно доводить, як українська контрреволюція, щоб тільки задати справжню революцію, жила всіма способами. Рівночасно, висвітлюються деякі факти, (які впродовж були відомі, тільки не в подробицях), з котрих докладно бачимо рабське плазування українських націоналістів і соціалістичних партій перед всевітнім панством, яке по правді сміялося над ними і до крайності нехтувало.

26. січня 1919 р., як ціла Україна загорілася селянськими повстаннями проти Директорії У.Н.Р., Винниченка і Петлюри, не завагався, щоб ради ратования своєї влади, яка не мала найменших симпатій в населенні, державні антанті, державні капіталістичні, давали зброю, гармати, танки. І проти робітників і селян! Проти повстащої трудової України! Мало цього! В той час головну роллю у Французії грала т. зв. Добровольська армія Денікіна, агаслом якої було: “Єдина неділимая Росія”. І посланці “соціалістичного” уряду У.Н.Р. пропонували за кулі, гармати і танки — створити єдиний генеральний штаб в боротьбі з українськими робітниками і селянами. Вони могли йти і з чорнотоною — монархістичною бандою, і — ось слухайте далі:

“Результатом переговорів представників Директорії У.Н.Р. з французьким Командуванням були такі пункти:

1. Про форму державного устрою тих територій, а також сусідючих з ними.
2. Про способи і можливості, якими треба подати більшовизму у всіх тих державних частинах, на які розпалася Росія.

Найбільш переконані сторонники безпосереднього і негайного переустрою давнішої унітарної російської держави на федеративних принципах, повинні признати, що події останніх 18 місяців, в звязку з катастрофою, яка впала на Росію після большевицького перевороту 25. жовтня 1917 р., створили непоборні перешкоди для здійснення такого роду “федерації зверх”.

В сучасній мент федерації зверх була би можливою тільки дорогою інтервенції чужих держав.

Тому ми звертаємося, за посередництвом Начального союзнного Командування до держав Антанті з проською, дати поміч національним стремлінням наших народів. Бо тільки після подолання большевицького наступу час для висвітлення всіх непорозумінь і приїде до згоди між народами, на принципах свободи, рівності і братства — принципах прого-

лошений вашими великими націями.

II. **Переходячи до певного питання про найкращі і найкоротші способи до ліквідації большевизму, ми дозволяємо собі звернутися до союзнного Командування з проханням, допомогти нам технічними матеріалами і всіми тими предметами, яких в нас зовсім немає або які є в недостаточній кількості.**

В першу чергу нам необхідні рушніці, патрони, мітралези, тяжка артилерія, а особливо танки та панцерні автомобілі. Відчувається недостаток ще в обутті, одязі, телефоніках та санітарних матеріалах.

Надіємося, що не треба воєнну задачу боротьби з большевизмом замовувати організації єдиної армії для операцій у всіх областях, захищених подумям.

Але ми погоджуємося, що для більш успішної організації боротьби, потрібно створити спільний генеральний штаб для керування всіма операціями на основі взаємної згоди державних нових одиниць, що знаходяться у війні з большевизмом, і в контакті з державою Антанті”.

Заяву підписали:

Від Директорії У.Н.Р.: др. Галін і А. Марголін.
Від Кубані: Л. Л. Бич.
Від Білорусі: генерал Баханович і консул Некршевич.
Від Дону: генерал Черечукін.

Заява ця була подана французькому генералові 5. лютого 1919 року і по сьогоднішній день не дідалася відповіді. Вестакти, помімо цього, слід дещо спититися на ній. Як видно з заяви, “соціалістичний” уряд Винниченка і Петлюри, не завагався, щоб ради ратования своєї влади, яка не мала найменших симпатій в населенні, державні антанті, державні капіталістичні, давали зброю, гармати, танки. І проти робітників і селян! Проти повстащої трудової України! Мало цього! В той час головну роллю у Французії грала т. зв. Добровольська армія Денікіна, агаслом якої було: “Єдина неділимая Росія”. І посланці “соціалістичного” уряду У.Н.Р. пропонували за кулі, гармати і танки — створити єдиний генеральний штаб в боротьбі з українськими робітниками і селянами. Вони могли йти і з чорнотоною — монархістичною бандою, і — ось слухайте далі:

“Результатом переговорів представників Директорії У.Н.Р. з французьким Командуванням були такі пункти:

1. Про форму державного устрою тих територій, а також сусідючих з ними.
2. Про способи і можливості, якими треба подати більшовизму у всіх тих державних частинах, на які розпалася Росія.

Найбільш переконані сторонники безпосереднього і негайного переустрою давнішої унітарної російської держави на федеративних принципах, повинні признати, що події останніх 18 місяців, в звязку з катастрофою, яка впала на Росію після большевицького перевороту 25. жовтня 1917 р., створили непоборні перешкоди для здійснення такого роду “федерації зверх”.

В сучасній мент федерації зверх була би можливою тільки дорогою інтервенції чужих держав.

Тому ми звертаємося, за посередництвом Начального союзнного Командування до держав Антанті з проською, дати поміч національним стремлінням наших народів. Бо тільки після подолання большевицького наступу час для висвітлення всіх непорозумінь і приїде до згоди між народами, на принципах свободи, рівності і братства — принципах прого-

ФРАНЦУЗЬКІ ТА НІМЕЦЬКІ “ПАТРІОТИ”.

До недавня ще непримиримі вороги, німецькі й французькі капіталісти починають тепер обєднуватися в один спільний і то навіть дуже сердечний союз, бо так одним як і другим починає загрожувати доведений до крайності своєю нуждою пролетаріат. Про це “сердечне братання”, та про його причини, піше французький комуністичний посол Марсель Кашен так:

“Французька республіка з 1793 р. і її побідоносні армії основували на руїнах, феодализму над Реном і в Італії республіки.

Тоді ідеалом французької республіки було зрелюційонізовання Європи, знесення кріпачства і феодальних прав і знесення політичної сили помітства. Сьогоднішня республіка Пуанкаре та Мілерана ставить собі зовсім інші цілі. Від 1918 р. є вона центром світової реакції в її боротьбі з російською Великою Революцією. Французька республіка фінансувала усі зації білогвардійців проти Радянських Республік. Своєю реакційною політикою, веде французька республіка безперервно дальше. Теперішнє господарче і фінансове положення Німеччини каже сподіватися в найближшом часі поважних заворушень. В такій самій мірі в якій іза руської окупації зростає в Німеччині економічна криза і нужда, зростає також роздробиження мас. Французький уряд числиться із зростаючим масовим революційним рухом против бій Рену і цинічно стає по стороні німецьких фашистів і

білогвардійців, які готові кожної хвилини задзвонити рух голодуючих робітничих мас.

Французька тайна поліція, французькі генерали і дипломатичні агенти стоять в інтимному звязку з авантюристами, колишніми німецькими претендентами до корони і найнорійшими німецькими націоналістами. Франція спомогає гримши рижні реакційні банди Махгава, Фукса, Ергарда і Гітлера. Німецькі й французькі “патріоти” заклучили між собою правдивий злочийський союз. Гнів і погярда опановує кожного чесного чоловіка, коли він читає подробиці мінешковського процесу баварських монархістів. Німецькі робітничі витягнуть з того нечуваного скандалу відповідну науку. Німецькі фашисти і монархісти відкирили в тому процесі своє плагове обличчя і це скріпить напевно революційну пропаганду серед робітництва Німеччини.

Завданням провідників французького революційного пролетаріату є вказати йому, на що французький уряд зуживає мільони, видушені з праці робітників?

Французький уряд викидає мільонові суми в інтересі німецької реакції, рижних Дорфів і Фуксів, та бушної баварської династії Вітельсбахів. Франція фінансує рижних німецьких націоналістичних бандітів, які ще недавно підбурювали до війни проти Франції, а сьогодні готові вилити в морі крові пролетарського революції, яка грозить їм по той бій Рену”.

НЕЧУВАНА ПОДІЯ.

(Доповіс з Волині до “Землі і Воля”.)

Може й помиляюсь, коли подію, яка відбулася перед кількома днями в селі Вел. Любаші, Рівенської волості — яку нечуваною, бо такі події за останні роки панования польської влади на окупованих нею землях, було безколючне число. Насильства над робітництвом та селянством, грабїжі, підпали та убиства були такими звичайними явищами, що вже й не робило жадного вражіння коли почулося, що там, а там запалали карна експедиція село, там, а там наложила на селян величезну контрибуцію, там, а там бито до безтими селян, або просто таки убито. Люде прикли до того, та думали, що так і має бути. Реагувати на такі вибрики панів жандармів, чи командитів рижних військових відділів, до того панів старостів, було годі. Вправді були деякі сироби з боку пригноблених людей ставив рішучий опір подібним насильствам, но все вони кінчалися безуспішно, та несли за собою нові філії терору, знущань та нещастя.

Та з хвилею дефінітивного “установлення” східних границь Польщі та прилучення до неї Сх. Галичини, зневаніджений військ польський буржуазний режим трохи покляшав, бо мовляв, не личить так brutally поводитися зі “своїми горожанами”. Адміністративні та військові власті зі своїми державними, створеними для гололення працюючих мас, і томлення тюрмою, поліцією та жандармерією офіційно взяли за “мигчій курс” політичній зглядом селян, щоби їм все таки не “жился” гірко, взяти їх в “теплу опіку” пани дідиці та їхні привхотні, очевидно при тихій допомозі пани старостів та поліції. Фактичним і безмежним паном села являється зараз дідиці. Він не тільки до безколючности використовує сільських робітників, взагалі на території України не було ані одного Француза.

Повстають трудові українські маси і Червона Армія скинула в море Французів і бачили майже цілу Україну під “дид” Директорії У.Н.Р. і в ті дні не відтхнули в робітничо-селянській Радянській Україні. (Дальше буде.)

даючи їм за 12 годину працю 3—5 тисяч марок — не тільки “має право” брати їх до себе на примусові роботи, але й має право позбавити небажаного йому елемента сільських робітників, які, не могучи видержати того визиску, домагаються шляхом страйку поліпшення своєї долі. Це “право” сягає так далеко, що він, коли тільки хоче, може агнатити тих людей до тюрми.

Пани ті, очевидно однакові досюди. Але найрокійшіший вони у нас на Волині. Тут за “батьошки-царя” мали вони безумовно більшу можливість набути солідної практики у використування та глобленні селянства, чим галицькі пані, бо під австрійським кнутом всеж таки легше жилося селянам, чим під царською нагайкою.

І от, один із таких волинських панів, який зараз завидує державними добрими в с. В. Любаші, Костопольської волости на Рівенщині — заборонив селянам пасти в лісах худобу, мого того, що ті, завдяки прийняттю там звичаєвому праву, з діда-прадіда випасали в них свою худібку. Тож і зараз декотрі з селян, які не мали рішуче куди дітися з худобою, мого тієї заборони були змушені повененими злиднями користуватися час від часу тим пасовиском. Пан управитель наняв до служби 14 гаєвих (перед війною було їх тільки 4 і ті вистарчали вповні), які пильно мали слідити за тим, щоби ніхто з селян не рушив й травички в лісі, не звертаючи при тому уваги на те, що й так ніхто з неї не буде мати ніякого пожитку.

Дня 14. липня ц. р. кількох гаєвих, довідавшись про це, що в лісі пасуться вівці, поклякали двох уоружених поліцаїв і з ними подались у ліс.

Знаючи отже вівиці і кілька ще штурк худоби та поправаляли до двора. Селянне звернуло до них з проханням, щоби ті віддали їм худобу і вівці, погоджуючись звернути відшкодовання в такій висоті, яку призначить суд Гаєві, а головню поліціянти не хотіли розмовляти з дядьками балакати та задрозили всім розстрілом, коної ті не розійдулись. Селянне почали розходитись, а один із присутних, інвалід Денис Сі-

ТОРТУРИ ПОЛІТИЧНИХ ВІЗНІВ В ГАЛИЧИНІ.

Львівська “Земля і Воля” доносить:

Вже не раз писали ми про ці страшні відносини, серед яких мучаться політичні вівні по головніших тюрмах. Одначе це все здається ще раєм в порівнянню з тим, що діється по тюрмах в глухій провінції. Місцеві кацки, преріжні офіційяли, доглядачі й ключники рядяться кожний на свій лад і кожний на свій лад знущається так над звичайними, як і політичними вівніми. Що це іх не поведження з людьми переходить всікі границі можливості, хай послужить оцей голос роспуки одного політичного вівні, що вже кілька місяців томіться в садійці тюрми в Гвізди. Він пише:

“Животію в чотирох порожних, як домова, стінах. Немає ні ліжка, ні постелі, ні стола, ні лавки, ні поліци, ні кілля, ні мильниці, ні спльовачки... Від самого початку не діставав і не дістаю ніяких харчів. Десять тижнів не бачив я сонця, бо проходу не дозволяють. Судовий офіційя Варгоцькі впадає майже що ночі до келії політичних вівнів і примушує з страшним криком і командою “габтахт” ставати перед ним позір. Що виправляє він зі звичайними вівніми, це вже тільки знають вони і він. Голодними гонить іх на роботу на цілий день, побиває до крові, а в ночі заставляє іх колісати своїх дітей”.

Ці уривки, хіба досить ясно свідчать про відносини в тюрмах держави, яка претендує будь що будь на назву “культурної” європейської держави. Проти таких тортур і такого поведження з ним, цей політичний вівні, а є ним наш товариш Василь Корбутяк, розпочав дня 26. липня ц. р. голодіку.

Товариші! Відновляйте передплату на “Українські Робітничі Вісті”!

Один вирвавшись з цієї халепи, вдав до клубу українських послів у Варшаві, щоби ті інтервенували в цій справі у компетентних чинників.

Замітте є те, що поліцей, який убив Дениса, такий то-же дия, коли приїхав командант, “на допрос” — обив службу та іі і досі справу.

От так те твориться у нас на Волині, а Ви Шановні Читачі подумайте тепер самі над тим, чи чувана це, чи нечувана подія.

Волинськ.

ПЕТРОВСЬКИЙ ПРО КОНТРЕВОЛЮЦІЮ НА УКРАЇНІ.

Голова Всеукр. Центр. Виконавчого Комітету Петровського, підчеркнувши в розмові з представниками преси велике політичне значіння ухвалення В.У.Ц.В.К. проекту конституції С.С.Р.Р., заявив:

“Ми не боїмося контрреволюції. З білогвардійцями в нас методи боротьби короткі. Зараз вони в такій глибокій ямі, що їхній голос для нас не страшний. Що до псевдодемократичної частини еміграції, петлюрівщини, есерівщини й інших — то справа трохи складніша, тому, що нарід це не цілком звільнився від т. зв. демократичних ілюзій. Петлюрівці підроблюючи під жалібників “народного героя”, нишком, контрабандою пробують навязати свої ідеї. Але це також зовсім не страшно. Селянство України пізнало вже всі “принати” петлюрівщини й відлучилося вірити її. Незаможники знають петлюрівських інтересів. Звичайно, що конституцію С.С.Р.Р. ціла контрреволюція буде намагатися коментувати по своєму, але і це нічого не поможе її. Скінчився великий період боротьби за істнування і настав час яскравого демонстрування взаємної згоди робітничо-селянських мас. Окропленням кровю пролітоу в громадській війні кровю, братерський союз наших республік мійшатице з кожним днем”.

СПРАВИ РОБІТНИЧОЇ ДІТЧОЇ ШКОЛИ В ВІННІПЕГУ.

Шкільний рік 1922—23 в Роб. Діт. Школі при Відділі Стів. У.Р.Д. в Вінніпегу кінчиться в суботу 25. ц. м., а новий почнеться в понеділок, 3. вересня.

В останній тижні цього місяця, значить 27., 28., 29 і 30. серпня відбудуться вписи нових дітей до першої і до висших клас. Родичі, що бажають вписати дитину до У.Р.Д. школи, повинні припродувати її в один із означених днів в часі від 5—7 год. по аудудні до Укр. Роб. Дому.

В п'ятницю, 31. серпня о год. 8-ій вечером, відбудеться мітінг родичів усіх шкільних дітей. Кожний батько або мати повинні взяти участь у мітінгу, бо тов. учитель здасть обширне шкільне справозданнє і то про все, що лише могло-б зацікавити родичів.

Шкільні діти можуть бути присутні на мітінгу.

Обісних запрошень на згаданий мітінг не висилається.

НОВА КНИЖКА!

Вже вийшла з друку і продається дуже потрібна для кожного робітника книжка Карла Маркса п. н.:

НАЙМАНА ПРАЦЯ І КАПІТАЛ.

Переклад з нового німецького видання під редакцією В. Сімовича. Обнімає 74 сторінки друку меншого формату і коштує лише 20 центів. Замовлення і гроші посылати на адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

НОВА ЦІННА КНИЖКА!

Ми дістали з Європи дуже цінну книжку для кожного свідомого українського робітника і фермера, написану А. Богдановим, п. н.

Початковий Курс Політичної Економії

(В ПИТАННЯХ І ВІДПОВІДЯХ)

Є це перша того рода книжка в українській мові. Книжка має 127 сторінок дрібного друку в самих питаннях і відповідях. Неоднн робітник, що читав вже матеріали про політичну економію з інших книжок і не міг всего зрозуміти, має тепер спромому вирішити незрозуміле, бо в цій книжці є 300 рижних питань в обсягу політичної економії і довші або коротші відповіді на них.

ЦІНА КНИЖКИ 50 ЦЕНТІВ.

Замовлення і гроші посылайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
COR. PRITCHARD & MCGREGOR STS.,
WINNIPEG, — — — MANITOBA, — — — CANADA.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки появилася з друку і продається дуже цінна книжка для кожного робітника і робітниці п. н.

КАРЛ МАРКС

ЙОГО ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНІСТЬ.

Написав Ю. Стеклов.

Книжка вийшла накладом “Космоса” в Берліні, під редакцією Е. Касяненка. Надрукована в малім вигіднім форматі, на книжкових папері і обнімає 110 сторінок друку. Поділена на такі розділи: 1. Роки підготовки. — 2. Вироблення нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Інтернаціонал. — 6. Сприяння соціалістичному рухові в поодиноких краях. — 7. Діло про особисте Марксове життя. — 8. Значіння Маркса в науці.

ЦІНА ТІЛЬКИ 25 ЦЕНТІВ.

Замовлення посылайте на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sta. — — — Winnipeg, Man.